

Diana CIORBAGIU – NAON

**CONTRIBUȚII LA STUDIUL FAUNISTIC, SISTEMATIC ȘI
BIOLOGIC AL OPILIONIDELOR (ARACHNIDA,
OPILIONES) DIN JUDEȚUL DOLJ**

Diana CIORBAGIU - NAON

**CONTRIBUȚII LA STUDIUL FAUNISTIC,
SISTEMATIC ȘI BIOLOGIC AL
OPILIONIDELOR
(ARACHNIDA, OPILIONES)
DIN JUDEȚUL DOLJ**

**Editura UNIVERSITARIA
Craiova, 2015**

Referent științific:

Conf. univ. dr. Anda BABALEAN

Copyright © 2015 Editura Universitaria

Toate drepturile sunt rezervate Editurii Universitaria.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al editorului.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CIORBAGIU-NAON, DIANA

**Contribuții la studiul faunistic, sistematic și biologic al
opilionidelor (arachnida, opiliones) din județul Dolj / Diana**

Ciorbagiu-Naon. - Craiova: Universitaria, 2015

Conține bibliografie

ISBN 978-606-14-0973-0

565.4(498-35 Dolj)

INTRODUCERE

Biologia, mai mult ca oricare știință, a cunoscut în ultimii 20 de ani o dezvoltare fără precedent, determinând acumularea unui imens material, schimbând sau îmbogățind viziunea în multe domenii, ducând la apariția și dezvoltarea unor noi științe sau desprinderea unor noi discipline de cele clasice: biochimia, biofizica, biomatematica, radiobiologia, genetica, virologia, imunobiologia, ecologia etc.

Zoologia face parte din sfera largă a biologiei (de la grec. Bios= viață; Logos= vorbire), iar obiectul ei îl constituie studiul animalelor de pe glob (zoon = animal). Originea zoologiei trebuie dedusă din necesitatea omului de a se hrăni, de a se îmbrăca și a se apăra, din curiozitatea lui de a cunoaște mediul înconjurător.

Dezvoltarea zoologiei a mers paralel cu dezvoltarea societății și cu progresele tehnicii. Cantitatea mare de cunoștințe acumulată în ultimele decenii, posibilitățile studierii tot mai aprofundate și mai multilaterale a organismelor au determinat detașarea unor discipline independente, pe care zoologia se sprijină și cu care se întrepătrunde (morfologia, anatomia, histologia, citologia, embriologia, zoogeografia, ecologia, filogenia etc.)

Interesul practic al studierii animalelor, cu referire în cazul nostru la nevertebrate, rezidă în faptul că ele exercită, prin activitatea lor, o influență pozitivă sau negativă asupra

altor viețuitoare, multe dintre acestea cu importanță pentru om. Ca elemente componente ale unui ecosistem, speciile de animale reprezintă verigi ale lanțurilor trofice, multe sunt „indicatori biologici” servind la stabilirea gradului de poluare a mediului, participă în procesul de autopurificare a bazinelor, cele edafice în biologia solului, în procesul de humificare și fertilizare a acestuia. Prin scheletele lor (foraminiferele, radiolarii, celenteratele) iau parte la formarea scoarței Pământului, iar căsuțele foraminiferelor sunt fosile „conducătoare” în detectarea zăcămintelor petrolifere.

Un număr mare de nevertebrate sunt vătămătoare fie prin acțiunile lor de sfredelire a substratului (bivalve), producând avarii în porturi, fie prin acțiunea lor corosivă (bioderma de pe chila navelor).

Printre nematode, acarieni și, mai ales, printre insecte, există specii dăunătoare ale culturilor agricole și ale pădurilor. Cunoașterea biologiei și a dușmanilor lor naturali este hotărâtoare în combaterea integrată, pe care se pune astăzi un accent tot mai mare. Parazitismul este foarte răspândit printre nevertebrate, existând chiar grupe întregi (sporozoare, trematode, cestode) exclusiv parazite.

Bolile produse la om și animalele de fermă sunt uneori grave, iar prevenirea și combaterea lor este condiționată de cunoașterea aprofundată a biologiei agenților vectori și a ciclurilor evolutive ale paraziților.

Ordinul Opiliona, taxon mic și relativ omogen comparativ cu alte ordine înrudite-Araneae, Acarieni - își are locul

său în natură, stimulând curiozitatea zoologilor din cele mai vechi timpuri prin frumusețea și complexitatea lor biologică.

Transmiterea acestor cunoștințe elevilor, trezirea interesului și formarea pasiunilor pentru studiul științelor biologice se pot face în bune condiții numai corelând predarea cunoștințelor teoretice cu efectuarea unor observații, lucrări practice, demonstrații experimentale, deplasări în natură. De asemenea, în cercurile de biologie din școli, noțiunile de biologie pot fi îmbogățite în permanență fie prin introducerea unor probleme și metode noi de studiu, care să întregască cunoștințele predate la curs, fie prin mijloace audiovizuale.

CAPITOLUL I

ISTORICUL CERCETĂRIILOR ASUPRA ORDINULUI OPILIONIDA ÎN ROMÂNIA

Opilionidele au constituit obiectul a numeroase cercetări încă din secolul 18, în toată lumea. La început mai restrâns, studiul Opilionidelor a fost ulterior abordat dintr-un număr din ce în ce mai mare de puncte de vedere; inițial: morfologic și anatomic, sistematic, filogenetic, biologic, faunistic, ecologic, biogeografic; și mai modern: citologic și histologic, biochimic, genetic, paleontologic, genetic și bibliografic.

Există astăzi în lume numeroase societăți arachnologice, centre și buletine de documentare arachnologică ce pun la dispoziția cercetărilor date prețioase și de ultimă oră: C.I.D.A. (Centre International Documentation Arachnologique); British Arachnological Society; The American Arachnological Society; International Society of Arachnology-Museum Naturkunde Humboldt Universitat zu Berlin etc.

Rezerv următoarele rânduri prezentării studiului Opilionidelor din România.

În România Opilionidele au fost studiate atât de biologi români cât și străini. Primele informații privind acest ordin de arachnide de pe teritoriul românesc au fost aduse de V. Sili-1862, G. Seidlitz și L. Koch-1867, O. Herman-1864-1879 în Transilvania; de Becker-1879-1881 în Moldova; de A. Lendl în lucrarea „Opiliones Musaei Nationalis Hungarici” din 1894 și

de Daday în „ Fauna Regni Hungariae" din 1896. După 1900 îi putem aminti pe M. Jaquet și de I. Scriban în scurte publicații din 1905 și 1906 precum și pe G. Kolosvary care într-o serie de lucrări din perioada 1929-1963 aduce numeroase date privind speciile de Opilionide și răspândirea lor în Transilvania, În numeroase publicații apărute între anii 1910-1957, F. Roewer citează specii de Opilionide din fauna României. La fel fac Dudich în lucrarea sa din 1928 „ Faunistische Notizen” și Bartos în „Die Weberknechte (Opiliones) des Ostlichen Carpathicum”.

În perioada 1942-1967 Filimon Cârdei publică 19 articole despre fauna de Opilionide mai ales din Moldova. Începând cu anul 1960 și până în 1967 profesorului Cârdei i se alătură Felicia Bulimar, Lidia Raianu, M. Varvara și D. Bahrim. Studiile lui Cârdei sunt foarte variate:

1. Studii sistematice în care prezintă specii noi pentru fauna R.P.R.: *Ischyropsalis helwigi* în 1943, *Odiellus palpinalis* în 1943, *Dicranolasma diomedea* în 1955 și *Ischyropsalis carii* în 1962.

2. Studii privind biologia Opilionidelor în următoarele lucrări: *întâmplări din frunzar*-1948, *Un caz de anomalie la Opilionide*-1955 și *Schimbul mediului vital la Phalangium*-1946 în care se semnalează schimbarea habitatului în condiții nefavorabile de viață la indivizii unor specii ale genului *Phalangium*.

3. Cele mai multe lucrări sunt liste faunistice din diferite regiuni ale țării: Iași-1942, Bucovina, Rădăuți-1943, Județul Alba-1944, Orata Mare-1945, Maramureș-1947 și 1956, Cheile Bicazului-1956, împrejurimile Masivului Piatra Craiului-1959,